

מלחמה - אתחלתא דגאולה

(מגילה יז ע"ב)

עמוד א

מקץ תשפ"ה 025

מלחמה - אור - הנכה

אמרו חז"ל (בראשית רבה (וילנא) פרשה ג סימן ג) וז"ל, רשב"י פתח (משלי טו, כג) "שְׁמַחָה לְאִישׁ בְּמַעֲנֵה-פָּיו וְדָבַר בְּעֵתוֹ מִה־טוֹב". שְׁמַחָה לְאִישׁ: זה הקדוש ברוך הוא שנאמר (שמות טו, ג) "ה' אִישׁ מִלְחָמָה ה' שְׂמוֹ". בְּמַעֲנֵה-פָּיו: (בראשית א, ג) "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר". וְדָבַר בְּעֵתוֹ מִה־טוֹב: (בראשית א, ד) "וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאֹר כִּי־טוֹב", עכ"ל. העולה בדקות מדברי המדרש שמאמרו יתברך הראשון - "יהי אור", הוא בבחינת מאמר של "איש מלחמה". כלומר ישנו קשר מובהק בין 'אור' ל'מלחמה'.

וכן מצאנו שדרך לערוך מלחמה באור ולא בחשך. כמ"ש הרא"ש (שמות יד, כ) וז"ל, וַיֹּאֶר אֶת־הַלַּיְלָה. פירוש ויח-שיך, לכן (שם) וְלֹא־קָרַב זֶה אֶל־זֶה פְּלִי־הֶלְיָהּ. שאין אדם נלחם בלילה, וכן לשון חז"ל אור לארבעה עשר, עכ"ל.

מלחמה מכח ה'אור' הנמצא בתורה

וביתר עומק שורש המלחמה מגיע מכח ה'אור'. ונגלה באכילת המן, לחם מן השמים, מלשון לחם - מלחמה. וביאר הרמב"ן (שמות טז, ו) ששורש המן הוא באור העליון, כמ"ש.

וכן במלחמה הרוחנית עם היצה"ר, שהדרך ללחום עמו הוא ע"י ה'אור'. כמ"ש בתניא (פרק טו) וז"ל, מלחמה עם היצר, לנצחו ע"י אור ה' המאיר על הנפש האלקית שבמוח השליט על הלב, עכ"ל. (אולם יש המשכת אור א"ס שלמעלה ממדרגת מלחמה, עיי"ש. ועין עוד בלקוטי תורה (במדבר ד ע"א) וז"ל שיש ג"כ בירור ניצוצות עד"ז שלא בדרך מלחמה, אלא בהמשכת אור א"ס למטה כמו שהוא למעלה בעולם האצילות. ממליא נעשה ביטול הסט"א, כביטול הנר מפני האבוקה עכ"ל, עיי"ש).

ושורש המלחמה ע"י אור הנמצא בתורה, כמ"ש בבן יהודיע (חגיגה יד ע"א) וז"ל, וכל תיבות המתהפכות הם אחד אור ישר ואחד אור חוזר, והם מבחינת דעת וכ"ו, שהם אחת אור ישר זו משנה, ואחת אור חוזר זו גמרא, שיש בה מלחמה וגבורה, עכ"ל. וזהו בבחינת מלחמתה של תורה.

אור לתא נעשה אש

ולתא נעשה מלחמה כ'אש', שגנוז בה האור. ושורש מלחמה זו בגינהם, כי ג"ע מקום שלום, וגינהם מקום מלחמה. אש של גינהם - אור של גינהם.

ולכך אמרו (עין סוטה מד ע"ב, ועיין טור או"ח סימן נא, בשם ירושלמי) הסח בין 'ישתבח' ל'יוצא אור', חוזר מעורכי המלחמה. והיינו שמבטל את הארת 'יוצר אור' שמכחה יש מלחמה. כי שורש כל המלחמה ע"י אור, ונש-תלשל ונעשה מלחמה ע"י אש, והבן הייטב. וזהו מלחמה, ל - ח - ס, ל - חס, חמימות של אש, המייבשת את הלחות, לח - ס. מיבשת את החיות.

וזהו שאומרים ב'על הניסים' שעמדה מלכות יון (הרשע) להשכיחם תורתך, והיינו להשכיח ולהכניע שורש המלחמה שהיא ע"י אור - אור התורה. וכשנצחום הדליקו נרות בחצרות קדשך, ע"י שמן שנמצא בנס, והיינו הארת אור התורה והמצווה, שהוא שורש כח המלחמה.

^א כמ"ש לעיל, במבט הפנימי מס' 17. וע"ע במס' 10 ובמס' 20

^ב ועין חת"ס (שמות טז, כב)

^ג כמ"ש לעיל, במבט הפנימי מס' 04.

^ד כגון (ישעיהו לא, ט) וְסִלְעוּ מִמְּגוֹר יַעֲבֹר וְחֲתוּ מִנֶּס שְׁרִינְו נְאֻם־ה' אֲשֶׁר־אֹר לֹ בְצִיּוֹן וְתִגְוֹר לֹ בִירוּשָׁלַם. ופרש"י (שם) אֲשֶׁר־אֹר לֹ בְצִיּוֹן - שם יהיה האש מוכן לשורפם.